

De eeuwige weifelaar

Hij was een niet-gewenst kind, geboren uit een een-tweetje van een overzeese tatoeëerder en een adellijke dame, die als chique sjikse de risee van de Joodse buurt was. Als kind had hij vaak een snottebel en speelde hij met een taxietje, waarin hij over de stoep reed. Hij wilde niet in de zone blijven, die zijn moeder had aangewezen, want daar werd ook veel geskatet. Zolang hij zijn moeder echter pleasede, deed hij het toch.

Toen hij zevenenhalf jaar was, kon hij onmogelijk kiezen tussen een bord Noord-Afrikaanse couscous of een Bossche bol. Toentertijd kon hij uittrenturen beide in groten getale naar binnen werken.

In de puberteit praktiseerde hij de methode van trial-and-error. Zo heeft hij gebungeejumpte, gesudokuud en bezocht hij lowbudgetfilms, maar hij kon niet beslissen wat hem het meest beviel. Daardoor vertoonde hij soms gewelddadig gedrag: dat was in- en intriest.

Hij ging op zoek naar zijn ware ik in derdewereldlanden, hij bezocht bedoeïenen en een reservaat voor orang-oetans en onderweg naar Santiago de Compostela droeg hij als pelgrim de jakobsschelp, maar niets bood soelaas. Hij werd wanhopig en het lukte hem lange tijd niet erbovenop te komen. Uiteindelijk werd hij Wajonger.

Nadat hij zich geëncanailleerd had met fascistten en complotdenkers die de 9/11-theorie aanhingen, kreeg hij steeds meer vragen. Was hij anti-joods of anti-islamitisch, pro-Amerikaans, prowesters of gewoon apolitek? In nachtmerries zag hij fiolen der gramschap voor zich. Relationeel kon hij ten enenmale zijn draai niet vinden. Was hij polyamoreus of genderdysfoor? Hij kreeg een tijdlang een latrelatie met een brachycefale transman, die van sliptong met ravigotesaus hield. Zelf at hij veel liever gnocchi en lente-uitjes.

Hij reed jarenlang onverzekerd rond in zijn hybrideauto, omdat hij niet kon kiezen tussen een allriskverzekering en een WA-verzekering. Na een fittie was zijn vehikel gecrasht en total loss. Bij de rechtszaak werd hij en plein public in het ongelijk gesteld.

Ten slotte kon hij zijn eigen gedachtegang niet meer volgen. Het was in zijn hoofd een potpourri van tegenstrijdige melodieën. Haastje-repje solliciteerde hij toen maar bij BuZa, maar hij werd afgewezen. Een tanteagaathregeling was uiteraard geen optie. Uiteindelijk is hij bibliothecaris geworden en helpt hij mensen met keuzestress. Twee derde van de klanten weet de gewenste informatie niet goed te vinden. Anderen helpen bij hun keuze is voor hem appeltje-eitje. Zo hielp hij recentelijk nog een klant aan een boek over trompe-l'oeil. Zijn gevoel van eigenwaarde is tegenwoordig weer helemaal intact.